

בעניין:

1. קובי פרץ

2. ליאל הפקות בע"מ

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד עמית חדד ו/או תמר פולק
ו/או כל עו"ד אחר ממשרד חדד רוט ושות'
מרח' ויצמן 2, תל אביב
טל': 03-5333313; פקס: 03-5333314

התובעים שכנגד;
הנתבעים

- נ ג ד -

1. מאיר נחמני

ע"י עו"ד טל שחר ו/או אסף שרעף
מדרך מנחם בגין 23 תל אביב
טל': 03-5604422; פקס: 03-5604442

הנתבע שכנגד;
התובע

עילת התביעה: גזל, תרמית, הפרות חוזיות

סכום התביעה: ₪ 6,144,520

כתב תביעה שכנגד

התובעים שכנגד מתכבדים להגיש בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד כתב תביעה שכנגד מטעמם.

כתב תביעה שכנגד זה מוגש בהשלמה לכתב הגנה שהוגש לפני מספר ימים בתיק שבכותרת (להלן: **ההליך העיקרי**), וכחלק בלי נפרד ממנו. אין באמור בכתב תביעה שכנגד זה או בדברים שלא נאמרו בו כדי לגרוע באופן כלשהו מהנטען בכתב ההגנה.

כל הטענות הנטענות בכתב תביעה שכנגד זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי הקשר הדברים ועניינם.

בית המשפט הנכבד יתבקש לקבל את התביעה שכנגד ולחייב את הנתבע שכנגד בהוצאות משפט לרבות שכר טרחת עו"ד.

א. פתח דבר

1. **הסיפור שמאחורי התביעה דנן הוא סיפור פשוט של גזל.** גזל בסכומים של מיליונים, על ידי מי שהיה איש אמונו של התובע (להלן: **פרץ**), ומנהלו האישי, אשר הוציא ממנו כספים בדרכי תרמית שונות.

2. הנתבע (להלן: **נחמני**), ייצג את פרץ כאמרגן ומנהל אישי בתקופה הקשה בחייו; עם תחילתו

של ההליך הפלילי שנוהל נגד פרץ, ולאחר פרידה מתוקשרת מאמרגנו הקודם – יוחאי יעיש (להלן: יוחאי), ולאחר מכן במהלך מאסרו. נחמני הציג עצמו כבעל סודו של פרץ, חברו הטוב, איש אמונו במלוא מובן המילה – וזאת בשעה שבה פרץ היה זקוק לחברים ולתמיכה יותר מכל. במסגרת יחסי אמון אלה, פרץ נתן בנחמני אמון מוחלט ועיוור, עד כדי גישה חופשית ועצמאית לכספיו של פרץ.

3. לדאבון הלב, בדיעבד ולאחרונה התחוויר לפרץ כי נחמני, **רימה אותו**. נחמני ניצל את רגעי החולשה של פרץ, ואת יחסי התלות שנוצרו ביניהם, על מנת לרכוש את אמונו העיוור, כאשר למעשה הוא פעל כדי לחלוב ולחלוב את פרץ מכספיו.

4. התביעה שהגיש נחמני נגד פרץ במסגרת הליך זה אין בה דבר. מדובר במהלך טקטי שנועד להקדים את תביעה זו, בניסיון שקוף להסיט את הדיון מן הטענות החמורות אשר מפנה פרץ כלפי נחמני מזה זמן רב (מחוץ לכותלי בית המשפט ובנוכחות עדים רבים).

ב. הצדדים להליך והעובדות הרלוונטיות לתביעה

5. פרץ הוא זמר ידוע, פופולארי ובעל שם, המזוהה עם הז'אנר היס תיכוני.

6. התובעת 2 היא חברה המאוגדת בישראל המצויה בבעלותו של פרץ (להלן: **החברה**). בכל התקופות הרלוונטיות למחלוקת בין הצדדים, מפעלו המוסיקלי של פרץ וההכנסות ממנו נוהלו במסגרת החברה (להלן: **העסק**).

7. נחמני החל לתת לפרץ שירותי ניהול אישי ואמרגנות החל משנת 2012 ועד לאחרונה, בחודש פברואר 2019.

8. היחסים בין הצדדים לא מוסדו בהסכם בכתב, אולם הוסכמו בעל פה, על פי העקרונות שלהלן: נחמני ייכנס בנעליו של יוחאי וייצג את פרץ, ינהל את עסקיו, יאתר לקוחות ויתקשר עימם. פרץ, האומן, יעשה את עבודתו כזמר, לרבות הופעות, רינגטונים, וכל דבר שדרוש למען העסק. הסיכום הכספי היה ששני הצדדים ישאו בהוצאות העסק לטובת הפקת מופעים, פיתוח חומרים מוסיקליים, קידום יחסי ציבור וכיו"ב, וכן ויחלקו ברווחים מהעסק, בשיעור של 70% פרץ ו-30% נחמני.

9. יש לציין כי ההסדר על פיו האמרגן והאומן נושאים במשותף בהוצאות העסק וחולקים ברווחיו הינו הסדר **מקובל ורווח ביותר בתחום האמרגנות**, וכך הדברים התנהלו גם בין פרץ לבין יוחאי. נקדים את המאוחר ונציין כבר כעת, כי חרף התחייבויותיו, נחמני לא השקיע כלל מכספו בעסק, כך שפרץ לבדו נשא בהוצאות. עובדה זו לא מנעה מנחמני ליטול סכום עתק של 30% מפירות עמלו של פרץ (ולמעלה מכך, כפי שיוצג להלן).

10. עוד הוסכם, לדרישתו של פרץ, כי כל אחד מן הצדדים רשאי להפסיק את שיתוף הפעולה בכל רגע נתון ומכל סיבה שהיא.

11. במסגרת העבודה המשותפת, חלק הארי מעבודתו של נחמני היה להתקשר עם צדדים שלישיים: לקוחות שפנו אליו או אל פרץ להזמנת הופעות והפקות שונות, תיאום נגנים, מלחינים, חברות הקלטות, רואה חשבון, נותני שירות וכיוצא באלה, וכן לשלם לספקים שונים.

12. באותם ימים פרץ היה טרוד במאבק על חייו במסגרת ההליך הפלילי, והיה זקוק לגורם מקצועי שיחזיק את העסק בתקופה זו. נחמני הגיע בזמן הנכון. הוא הציג עצמו כבעל היכולות, הכישורים והניסיון למלא את התפקיד הדרוש באותה תקופה קריטית. פרץ ייפה את כוחו של נחמני לפעול בשמו על מנת להמשיך ולשמר את העסק, ובכלל זאת להתקשר בחוזים בשם החברה שבבעלותו, לגבות כספים ולשלם לגורמים השונים, כך שנחמני שלט באופן מוחלט בניהולה הפיננסי של החברה. במסגרת זו, נחמני היה גם אף מושך באופן עצמאי ועל פי שיקול דעתו כספים מהחברה.

13. כפי שיוצג להלן, התברר כי נחמני ניצל לרעה את האמון שפרץ נתן בו ואת הכוח שהפקיד בידיו.

ג. עילות התביעה

ג.1 הלוואות שניטלו ולא הושבו

14. במסגרת פעולתו של נחמני כמנהלו האישי של פרץ, וחברו הטוב ו"הנאמן" ביותר, פרץ התיר לנחמני ליטול הלוואות מהחברה מעת לעת, ובסך כולל של 1,524,592 ₪.

15. חלק מן ההלוואות נחמני השיב, אך נותר בחוב לחברה בסך של 288,786 ₪, בשל רכיב זה.

כרטסת הנהלת חשבונות מאיר נחמני מצ"ב כנספח א';

16. בנוסף, נחמני רשם שיק לפקודת "קובי פרץ" בסך של 401,620 ₪, אשר לא הופקד בחשבונו של פרץ, ונראה כי ניטל על ידי נחמני עצמו. החוב המשוער בגין שיק זה (בהתאם לכרטסת הנהלת החשבונות) עומד על סך של 415,315 ₪.

צילום של השיק, והעתק כרטסת הנהלת חשבונות מצ"ב כנספח ב';

17. נחמני נדרש אם כן להשיב לנתבעים סך של 704,101 ₪, וכן כל סכום נוסף שיתברר כי נטל (עם או ללא הרשאה) ולא השיב.

ג.2 העסקה בבת ים

18. בשנת 2013 נחמני פנה לפרץ בהצעה להשקיע בפרויקט ייזום תמ"א 38 ברחוב בר-אילן בבת ים שנחמני היה מעורב בו (להלן: הפרויקט); נחמני התקשר בהסכם עם צדדים שלישיים מכוחו הוא התחייב להשקיע סך של 5,000,000 ₪. נחמני הציע לפרץ להעמיד מימון בסך של 2,500,000 ₪ מתוך סכום זה, אשר בתמורה יהיה זכאי להחזר הקרן בתוך שנה וחצי עד שנתיים לכל המאוחר, וכן דירה בפרויקט בשווי 1,500,000 ₪.

19. נחמני התחייב בפני פרץ כי הוא אחראי לכספיו, וכן ידאג לרישום הערת אזהרה על שמו של פרץ ביחס לדירה המיועדת.

20. באותה תקופה האמון של פרץ בנחמני היה בשיאו. כאמור, נחמני עמד לצידו של פרץ בהליך הפלילי ותמך בו, היחסים בין הצדדים הפכו מיחסים מקצועיים ליחסי חברות קרובה של ממש.

21. גם התקשרות זו ביחס לפרויקט בבת ים הייתה בעל פה ולא הועלתה על הכתב.

22. קובי קיבל את הצעתו של נחמני וכך הוסכם, ובוצע. קובי העביר לנחמני את התשלום בסך 2,500,000 ₪ (אשר הועבר חציו בהעברה בנקאית (סך של 1,250,000 ₪) וחציו במזומן).

אסמכתא בגין העברה בנקאית בסך של 1,250,000 ₪ מצב כנספח ג' ;

23. בחלוף כשנתיים ימים החל פרץ לבוא בדרישות לנחמני לקבלת התמורה בגין העסקה (קרון החשקעה ודירה). נחמני דחה את פרץ בטענות לך ושוב ונמנע מלגלות מה עלה בגורל הכספים והתקדמות הפרויקט. הוא סיפר סיפור על עוקץ מצד הקבלן, והליך משפטי שהוא מנהל מולו – סיפורים שאינם מעניינו של פרץ, אשר התקשר מול נחמני בלבד.

24. ראה למשל תכתובות סמס מיום 7.10.2017, סמוך לפני כניסתו של פרץ למאסר :

“פרץ: שבוע טוב ומבורך אחי ב”ה בלי נדר מקווה שדיברת וסידרת מה שדיברנו עם עדי אני חייב דחוףף השבוע לארגן את כל העניין הזה לפני החג אבל דחוףף בהוללל חוץ מזה אני הבנתי גם הבית משפט חייב את עדי והקבלן לסיים הכל על חשבונם ולשים את הכסף על המשך הפרויקט שם... בכל אופן תדאג השבוע לארגן לי מה שרק אפשר דחוףף חייב לסיים עם כמה דברים לפני שאני הולך לאן שהולך...”

נחמני: אני אטפל בזה בכל הכח בכדי לסיים.

הכסף בפרויקט זה לא הבעיה... הבעיה שאמרת לי לך שהקבלן גונב... אז בית המשפט מינה מישהו מטעמו, ואני [מקווה] שהכל יגמר מהר. פרץ: ... אני מבקש לסדר מה שמגיע לי כי יש לי הרבה דברים לסגור בחוץ עם אנשים וגם עו”ד ציון אמיר, ויותר חשוב לדאוג לילדים ולמשפחה שלי בעצם מבחינתי אני לא מכיר אף אחד שם חוץ ממך אז תדאג לסגור לי את כל הסיפור הזה בהקדם השבוע...”

25. עם כניסתו של פרץ לריצוי תקופת מאסרו, נחמני התחייב בפניו שהוא ידאג למשפחתו של פרץ ויעביר להם כספים מתוך כספי החוב שטרם הושב. התחייבויות אלה מעולם לא מומשו.

26. פרץ עשה חשבון נפש עמוק בתקופת מאסרו. הוא קיבל החלטה לפתוח דף חדש, לקחת שליטה ואחריות על העסק ועל כספיו, ולנהלם בעצמו.

27. מיד עם שחרורו הוא פתח חשבון בנק חדש, בבנק חדש, והסיר מנחמני את ההרשאה הבלעדית שהייתה לו לחשבון, כך שנחמני לא יכול היה לבצע פעולות בחשבון בחתימתו הבלעדית אלא נדרשה בנוסף גם חתימתו של פרץ או אשתו.

28. פרץ דרש מנחמני לקבל פירעון של החוב, קרי, החזר של כספי ההשקעה והדירה. כמו כן, הוא הודיע לנחמני כי בשל החוב האזרחי למס הכנסה הוא נדרש להפחית מהוצאותיו, לרבות התשלומים לנחמני תמורת שירותיו, אשר יופחתו לשיעור של 20% מהרווחים.

29. המעורבות שהחל פרץ לגלות בניהול הכספים, ודרישותיו הנוקבות בנוגע לעסקת פרויקט בת ים, הובילו **לקרע ביחסים** בינו ובין נחמני. הדבר בא לידי ביטוי בכל מישורי ההתקשרות בין פרץ לבין נחמני, מה שהוביל לבסוף להפסקת שיתוף הפעולה ביניהם.

30. בכל הנוגע לעסקת בת ים – במענה לדרישותיו של פרץ נחמני ניסה לגרור את פרץ עמו לתוך התקשרויותיו עם הצדדים השלישיים יזמי הפרויקט, אולם פרץ חזר והשיב כי התקשרותו הייתה מול נחמני בלבד. **הוא לא בחר להשקיע בפרויקט, שאת פרטיו הוא לא מכיר; את המעורבים בו לא פגש מעולם; ואת ההסכמים לגביו הוא לא ראה;** ההתקשרות שלו הייתה **מול נחמני בלבד**, ועניינה העמדת מימון לפרויקט בתמורה להחזר סכום ההשקעה בתוספת דירה בפרויקט. את ההתחייבות לתמורה זו **חב לו נחמני בלבד**.

ביטוי לדין ודברים זה ניתן למצוא בהודעת סמס מחודש פברואר 2019, אשר צורפה על ידי נחמני עצמו כנספח ב' לכתב תביעתו, וכמו מספרת את הסיפור כולו.

מצ"ב פעם נוספת **כנספח ד'**;

31. יתרה מכך, לאחרונה התברר לפרץ כי רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע לעסקת פרויקט בת ים, וכי ככל הנראה נחמני הונה אותו בדרכים נוספות. כך למשל, מן המידע שהגיע לידי פרץ עולה כי נחמני כלל לא השקיע סכום של 2,500,000 ש"ח בפרויקט בעצמו, ונטל למעשה את מלוא סכום ההשקעה מפרץ בלבד.

32. **חמור מכך, התברר כי נחמני החליט על דעת עצמו וללא ידיעתו של פרץ למחוק (אם וככל שנרשמה בעבר) את הערת האזהרה שהתחייב לרשום על שמו של פרץ, ולהעבירה לאחר תחתיו, אחד בשם עדי צים, כך שכספיו של פרץ לא היו מובטחים.**

33. בתביעה שכנגד זו מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את נחמני באכיפת ההסכם, ובהעברת תמורה בסך 2,500,000 ₪ לידי פרץ וכן דירה (בעין או בשווה כסף) בשווי 1,500,000 ₪ בפרויקט בת ים כפי שהוסכם.

34. יודגש כי **נחמני אישר את החוב כלפי פרץ** בגין פרויקט בת ים, מספר פעמים ובנוכחות עדים שונים.

3.ג. משיכות כספים ביתר

35. לאחרונה ועם תחילת מעורבותו של פרץ בניהול כספיו, הוא התאכזב לגלות כי לא זו בלבד שנחמני לא השקיע כלל כספים בעסק, ורק נהנה מפירות עמלו של פרץ, אלא שהוא נטל כספים העולים על התמורה המוסכמת.

36. כך, בהסכם עם חברת סברס ייזמות וייצוג אוליאמפרל גיל בע"מ (להלן: **סברס הפקות**); נחמני ניהל בשמו של פרץ את המגעים עם סברס הפקות. פרץ, שניסה לקבל מידע בנושא, הוזמן רק לפגישה אחת ופניותיו לנחמני לא הולידו מידע רב. נחמני סגר את פרטי העסקה וחתם את ההסכם בעצמו.

37. בהיעדר מענה מנחמי פנה פרץ לסברס הפקות, אשר בסופו של דבר העבירו לו את ההסכם עליו חתם נחמני (בהמשך, נחמני גם הואיל להעביר עותק של ההסכם). אז התברר לפרץ כי המידע שמסר לו נחמני בקשר לפרטי ההתקשרות **שונה בתכלית** מן ההסכמות בפועל (למשל, התחייבות **למתן בלעדיות** לחברת סברס הפקות).

38. על פי עקרונות ההסכם שנחתם, סברת הפקות התחייבה לשלם לפרץ סכום של 1,800,000 ₪ בתשלומים חודשיים במשך 14 חודשים. **סכום זה נדרש פרץ להשיב במלואו**, בדרך של קיום הופעות ופרויקטים מוסיקליים, עד כדי כיווי החוב. כך שמכל תקבול אשר יתקבל בגין המופע, תחילה תקבל החברה את השקעתה ורק לאחר מכן יחולקו הרווחים, כאשר תנאי התשלום לפרץ הם שוטף 60.

39. ואולם, הגם שתנאי התשלום ברורים ביותר, והתשלום החודשי אשר נכנס מסברס הפקות אינו בגדר רווחים, אלא תשלום שיש להשיבו במלואו - נחמני הרהיב עוז להקדים וליטול מכל סכום חודשי ששולם לפרץ סך של 30% (!).

הסכם ההתקשרות של נחמני עם סברס הפקות מצ'ב כנספח ה'.

40. מדובר בסכומים שנטל נחמני ללא הרשאה, ללא זכות, תוך ניצול הגישה החופשית שהייתה לו לכספיו של פרץ ועל כן הוא נדרש להשיבם.

41. כמו כן נדרש נחמני להשיב לפרץ את הסכומים בכתב התביעה מטעמו בסך של 18,000 ₪ ו-\$2,000 (סעיף 54 לכתב התביעה). מדובר בכספים ששולמו לפרץ עבור הופעות שביצע פרץ. נחמני, ללא רשות וללא סמכות, לא הוציא חשבונית בגין תשלומים אלה, ונטל אותם במלואם לכיסו.

42. אשר על כן, מתבקש נחמני להשיב בזאת את כל הסכומים שנטל מפרץ ללא הרשאה המצטברים לסך של 1,440,419 ₪, וכל סכום נוסף אשר יתברר במהלך ההליך המשפטי כי נחמני נטל ללא הרשאה (ובפרט בנוגע לשנים 2012 ו-2019).

סכום זה משקף את הסכום האמור בסעיף 41 לעיל, וכן את התפרש בין סך הכספים שנטל מאיר

מן החברה (2,705,495 ₪) בניכוי החלק היחסי לו היה זכאי נחמני מההכנסות (30%) על פי ההסכם בין הצדדים (1,290,276 ₪).

למען הנוחות מצ"ב טבלה מסכמת (בצירוף המסמכים החשבונאיים עליהם הנתונים מבוססים) כנספת ו';

ד. סיכום הסעדים הנתבעים

43. בהתבסס על המסכת העובדתית שפורטה בכתב התביעה, תובע פרץ מנחמני תשלום כולל בסך 6,144,520 ₪ בתוספת הצמדה וריבית כדין, כמפורט להלן:

(א) תשלום יתרת חובו לחברה בסכום כולל של 704,101 ₪;

(ב) תשלום התמורה בגין עסקת בת ים בסך של 2,500,000 ₪ ודירה (בעין או בשווה כסף) בשווי 1,500,000 ₪, ובסך הכל 4,000,000 ₪;

(ג) השבה של משיכות יתר בסכום כולל של 1,415,219 ₪.

(ד) השבת סכום שקוּזוּ שלא כדין בסך של 25,200 ₪ (מתוכם \$2,000 בחישוב לפי שע"ח מוערך של 3.6).

ה. סוף דבר

44. נוכח האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולחייב את הנתבע במלוא הפיצויים והסעדים כמפורט לעיל, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין.

45. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע שכנגד בהוצאות התובע כנגד, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

 תמר פולק, עו"ד

 עמית חדד, עו"ד

ב"כ התובעים שכנגד